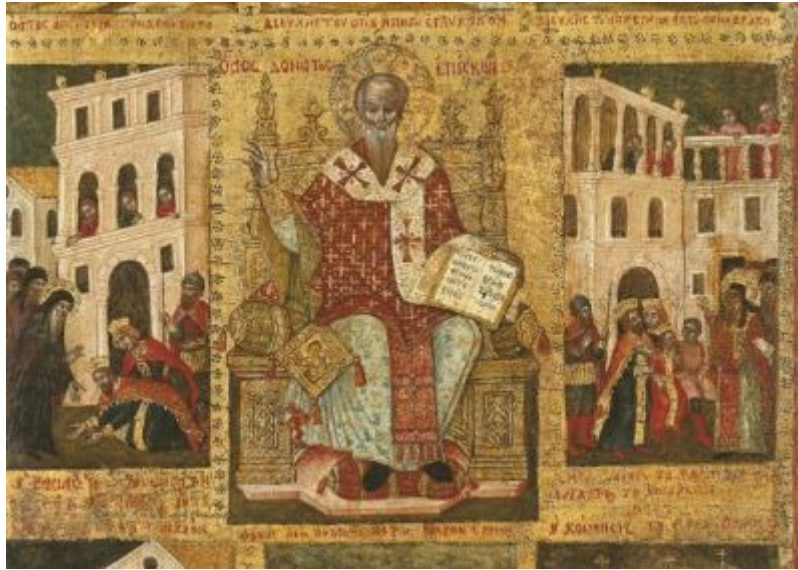

Ο Άγιος Δονάτος Επίσκοπος Ευροίας

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Άγιος Δονάτος έζησε κατά τούς χρόνους τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου (37 – 395 μ.Χ.). Γεννήθηκε περί τὸ 330 μ.Χ. στήν Εὐροία καί μορφώθηκε στοῦ Βουθρωτὸ τῆς Ἡπείρου. Σὲ ἡλικία τριάντα ἐτῶν χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος Εὐροίας καί ἀρχιεράτευσε ἐπὶ ἐξήντα χρόνια. Μετεῖχε δὲ στήν Β΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο. Ἄλλες πηγές θεωροῦν ὅτι ὁ Ἅγιος καταγόταν ἀπὸ τὴ Δύση, ἀφοῦ τὸ ὄνομα αὐτὸ ἦταν πολὺ διαδεδομένο ἐκεῖ.

Στὶς λατινικὲς πηγές παρατηρεῖται σύγχυση μεταξύ τοῦ Ἁγίου Δονάτου, Ἐπισκόπου Εὐροίας, καί τοῦ ὁμωνύμου τοῦ Ἐπισκόπου Ἀρητίου Τυρρηνίας, ὁ ὁποῖος μαρτύρησε ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Αὐτὸ ἦταν εὐκόλο νὰ συμβεῖ, ἀφενδὸς μὲν λόγῳ τῆς συνωνυμίας, ἀφετέρου δὲ διότι ἡ Ἐπισκοπὴ Εὐροίας ὑπαγόταν Ἐκκλησιαστικὰ στὴ Δύση, ἂν καὶ πολιτικὰ ἀνῆκε στὸ Βυζάντιο.

Οἱ ἀγιολογικὲς πηγές μαρτυροῦν πλῆθος θαυμάτων ἀπὸ τὸν Ἅγιο. Στὸ Συναξάρι ἀναφέρεται καὶ τὸ θαῦμα τοῦ Ἁγίου ποὺ φόνευσε τὸν δράκοντα. Κοντὰ στήν Εὐροία ὑπῆρχε ἓνα χωριὸ ποὺ ὀνομαζόταν Σωρεία, στὸ ὁποῖο ὑπῆρχε μία πηγή, ἀπὸ τὴν ὁποία, ὅποιος ἔπινε, πέθαινε. Ὅταν ὁ Ἅγιος πληροφορήθηκε τὸ γεγονὸς, πῆρε μαζί του καὶ ἄλλους ἱερεῖς καὶ πῆγε στήν πηγή. Τὴν στιγμή ποὺ ἔφθασε ἐκεῖ, ἀκούσθηκε μία βροντὴ. Ἀμέσως ἐμφανίσθηκε μπροστὰ τοῦ ἑνὸς δράκοντας, ποὺ εἶχε τὴν φωλιά του στήν πηγή. Μόλις ὁ Ἅγιος ἔστρεψε τὸ βλέμμα του καὶ εἶδε τὸ θηρίο, πῆρε στὰ χέρια του τὸ σχοινί, μὲ τὸ ὁποῖο κτυποῦσε τὸν ὄνο ἐπάνω στὸν ὁποῖο ἐπέβαινε, χτύπησε τὸ θηρίο στὴ ράχη, ποὺ ἔπεσε νεκρὸ στὸ ἔδαφος. Στὴν συνέχεια

ὁ Ἅγιος εὐλόγησε τὴν πηγή, ἤπιε πρῶτος αὐτὸς νερὸ ἀπ' αὐτὴ καί, ἀκολουθῶν, προέτρεψε καὶ τοὺς ἄλλους νὰ πιοῦν χωρὶς κανένα φόβο. Ἐκεῖνοι, πράγματι, ἤπιαν καὶ εὐφράνθηκαν καὶ ἐπέστρεψαν ἀσφαλεῖς στὶς οἰκίαις τους.

Ἡ φήμη τῶν θαυμάτων τοῦ Ἁγίου, ἔφθασε μέχρι τὸν αὐτοκράτορα Θεοδόσιο τὸν Μεγάλον, ὁ ὁποῖος τὸν κάλεσε στὴν Κωνσταντινούπολιν γιὰ νὰ θεραπεύσῃ τὴν θυγατέρα του ποὺ ἔπασχε ἀπὸ δαιμόνιον. Ὁ Ἅγιος θεράπευσε τὴ βασιλόπαιδα καὶ ὁ Θεοδόσιος τοῦ πρόσφερε τόπον στὸν Ὀμφάλιον Ἡπείρου καὶ χρήματα, προκειμένου ὁ Ἅγιος νὰ ἀνεγείρῃ ναό. Στὴν τοποθεσίᾳ αὕτῃ σώζονται ἐρείπια ἀρχαίου ναοῦ, ποὺ χρονολογεῖται ὅμως ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Δεσποτάτου τῆς Ἡπείρου. Εἶναι πιθανὸ ὁ νεότερος αὐτὸς ναὸς νὰ οἰκοδομήθηκε ἐπὶ τῶν θεμελίων ἐκείνου, τὸν ὁποῖον ἔχτισε ὁ Ἅγιος, διότι κατὰ τὶς ἀνασκαφὰς βρέθηκε καὶ παλαιοχριστιανικὸ ὑλικό. Ὁ Ἅγιος Δονάτος «εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσας, ἀπῆλθε», μᾶλλον τὸ 388 μ.Χ. καὶ ἐνταφιάσθηκε πλησίον τοῦ ἀνωτέρου ναοῦ σὲ μνημεῖον, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν παράδοσιν εἶχε ὁ ἴδιος ἐτοιμάσει. Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Δονάτου τιμᾶται ἰδιαίτερα στὴ Θεσπρωτίᾳ, τὴν Πρέβεζαν καὶ τὰ Ἰωάννινα.